

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/185/2024
Identifikačné číslo spisu:	5118216075
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5118216075.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a členiek senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Jany Haluškovej v spore žalobkyne: X. I.E., nar. XX. XX. XXXX, V. W. Y., L. XXX/.X, zastúpená obchodnou spoločnosťou LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., Žilina, Kálov 653/23-2, IČO: 47 253 096, proti žalovaným: 1/ Y. N., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX, 2/ E. N., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX, obaja zastúpení JUDr. Antonom Kupšom, advokátom, Čadca, Moyzesova 34, IČO: 35 675 071, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27C/88/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2024 sp. zn. 6Co/83/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyni priznáva v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. februára 2022 č. k. 27C/88/2018 - 166 rozhodol tak, že žaloba sa v celom rozsahu zamieta (I. výrok). Žalovaným sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že zo spisu Okresného úradu Kysucké Nové Mesto V 1625/17 mal súd zistené, že dňa 19. 09. 2017 bola uzavretá kúpna zmluva medzi predávajúcim U. I. a kupujúcimi Y. N. a E. N., rod. M.. V článku I. sa konštatuje, že predávajúci je podielovým spoluvlastníkom, a to parcelné číslo EKN 750/3 orná pôda o výmere 325 m², zapísané na LV č. XXXX pod B1 spoluvlastnícky podiel 1 a pod B3 spoluvlastnícky podiel 1 v kat. úz. C.. V článku II. sa konštatuje, že predávajúci predáva svoje spoluvlastnícke podiely uvedené v článku I. kupujúcim do ich bezpodielového spoluvlastníctva a v článku III. je uvedená dohodnutá kúpna cena 2.400 eur. Podľa rozhodnutia Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, číslo vkladu V 1625/2017 bol podľa ustanovenia § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona povolený vklad vlastníckeho práva dňa 04. 10. 2017.

1.2. Žalobkyňa, ktorá ako dedička pôvodného žalobcu L. I. pokračovala v konaní v zmysle § 63 ods. 1, 2 CSP sa domáhala po pripustení zmeny podľa uznesenia OS Žilina č. k. 27C/88/2018-123 zo dňa 20.

07. 2021, aby súd nahradil prejav vôle žalovaných, ktorí v postavení predávajúcich cez kúpnu zmluvu predávajú žalobkyni v postavení kupujúcej za kúpnu cenu 2.400 eur podiel o veľkosti 1/2 vo vzťahu k celku nehnuteľnosti registra E, parcelné číslo 750/3 orná pôda o výmere 325 m², zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. C.. Na základe vykonaného dokazovania, a to podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, čo ani nebolo sporné medzi stranami, bolo preukázané, že je zapísaná parcela registra E, parcelné číslo 750/3 orná pôda, výmera 325 m² a podielová spoluvlastníčka 1 je žalobkyňa a podieloví spoluvlastníci 1 sú zapísaní žalovaní 1/, 2/, ako bezpodieloví spoluvlastníci, kde je uvedený titul nadobudnutia kúpna zmluva V 1625/17 vklad povolený 4. 10. 2017. Ďalej podľa kúpnej zmluvy V 1625/2017 bolo preukázané, že žalovaní 1/, 2/, ako kupujúci nadobudli spoluvlastnícky podiel od predávajúceho U. I.E.. Žalobkyňa v konaní namietala, že predávajúci U. I.E. nekonal v zmysle § 140 OZ a neponúkol svoj spoluvlastnícky podiel 1/2 na predaj v tom čase spoluvlastníkovi, a to manželovi žalobkyne L. I.. Vzhľadom na tú skutočnosť žalobkyňa v zmysle § 603 ods. 3 OZ, keďže došlo k porušeniu predkupného práva žiadala od žalovaných 1/, 2/ ako nadobúdateľov, aby jej ponúkli polovičný podiel pozemku EKN parcelné číslo 750/3, zapísaný na LV č. XXXX na predaj za totožných podmienok, ako nadobudli tento spoluvlastnícky podiel od predávajúceho U.C. I.. Žalovaní 1/, 2/ naopak uvádzali, že nedošlo k porušeniu predkupného práva a preukazovali výpoveďami svedkýň X. I. a X. V. a podľa predložených listinných dôkazov, čestného prehlásenia a výzvy, že pred predajom nehnuteľnosti predávajúci U. I. ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel na predaj nebohému manželovi žalobkyne L. I.. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a to z tých dôvodov, že v konaní žalovaní 1/, 2/ preukázali, že nedošlo k porušeniu predkupného práva, a tak žalobkyni nevzniklo právo domáhať sa, aby žalovaní 1/, 2/ jej predali nadobudnutý spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti EKN parcelné číslo 750/3, zapísaná na LV č. XXXX, ktorý kúpili od pôvodného spoluvlastníka U.C. I.. Vo veci bolo vykonané dokazovanie, a to boli jednak predložené listinné dôkazy, a to výzva na uplatnenie predkupného práva, ktorá spĺňa podmienky v zmysle § 605 tretia veta OZ. Podľa tejto výzvy zo dňa 05. 06. 2017 podielový spoluvlastník U. I. vyzval podielového spoluvlastníka L.E. I., či si uplatňuje predkupné právo na spoluvlastnícky podiel k parcele EKN 750/3, zapísaná na LV č. XXXX a tento podiel je ďalej špecifikovaný a je uvedená aj cena 2.400 eur. Zároveň je uvedené, že pokiaľ si L. I. neuplatní v zákonnej dvojmesačnej lehote svoje predkupné právo, tak U. I. spoluvlastnícky podiel predá tretej osobe. Zároveň na tejto výzve je uvedené, že dňa 05. 06. 2017 odmietol prevziať pred svedkami a sú uvedení svedkovia X. I. a X. V.. Súd dospel k takému záveru, že táto výzva spĺňa zákonné náležitosti ako ponuka na uplatnenie predkupného práva podielového spoluvlastníka. Ďalej bol predložený listinný dôkaz, a to čestné prehlásenie, ktoré podpísali tak X. I., ako aj X. V., ktoré sú obidve podpísané aj na výzve zo dňa 05. 06. 2017 a tieto v čestnom prehlásení opisali, ako dňa 05. 06. 2017 U. I. doručoval L. I. predmetnú výzvu zo dňa 05. 06. 2017 a L. I.E. si ju prečítal a vrátil ju s tým, že on nič nepodpísal a výzvu neprevzal. Toto čestné prehlásenie je zo dňa 15. 04. 2019. Zároveň boli obidve X. I. a X. V. vypočuté ako svedkyne v konaní, kde sa vyjadrili k priebehu udalostí zo dňa 05. 06. 2017, keď doručoval podielový spoluvlastník U. I. výzvu zo dňa 05. 06. 2017 na uplatnenie predkupného práva svojmu bratovi, druhému podielovému spoluvlastníkovi L. I.. Tieto popísali ako vedeli, že ide o doručenie výzvy na uplatnenie predkupného práva a ďalej ako U. I. odovzdal výzvu L. I. a žiadal, aby tento podpísal prevzatie výzvy a L. I.E. to odmietol a výzvu vrátil a neprevzal. Na základe týchto dôkazov mal súd teda preukázané, že skutočne podielový spoluvlastník U. I. pred prevodom spoluvlastníckeho podielu na žalovaných 1/, 2/, postupoval v súlade s § 140 OZ a § 602 a nasledujúce OZ a ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel druhému podielovému spoluvlastníkovi, a to za totožných podmienok, ako bola následne uzavretá kúpna zmluva so žalovanými.

1.3. Žalobkyňa poprela skutkové tvrdenia o uplatnení predkupného práva, ktoré uvádzali žalovaní a vo svojej výpovedi naopak uviedla, že nikdy nedošlo k tomu, že by podielový spoluvlastník U. I. ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel jej nebohému manželovi L. I.. Zároveň sa vyjadrovala k zlým vzťahom medzi bratmi a k zdravotnému stavu svojho nebohého manžela. Uvádzala, že nikdy nemohlo dôjsť k priebehu skutkového deja tak, ako uvádzali svedkyne, pretože jej nebohý manžel mal zlý zdravotný stav, mal problémy s chôdzou a nikdy by nebol prešiel ku bránke tak, ako to svedkyne tvrdili. Zároveň uviedla, že v uvedenom období v roku 2017, keď malo dôjsť k ponuke, tak jej manžel nezostával sám, ale doma bola buď ona alebo jej syn. Výpoveď žalobkyne potvrdil aj syn žalobkyne a nebohému L. I. svedok Y. I., ktorý sa vyjadroval k zdravotnému stavu svojho otca a taktiež potvrdil, že tento v uvedenom období už doma nemohol ani sám zostať a potreboval opateru a tak sa ani nemohlo stať, že by došlo ku

skutkovému deju tak, ako svedkyne uvádzali vo svojich výpovediach a ako je uvedené v čestnom prehlásení. Zároveň taktiež uviedol, že za jeho otcom kvôli nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania nikto nebol. Žalobkyňa, ako aj svedok Y. I. sa vyjadrovali, že o prevode sa dozvedeli až po jeho uskutočnení a to, pri návšteve žalovanej. Vtedy L. I.E. uvádzal, že išlo o podvod a že to treba dať na súd.

1.4. Súd teda vychádzal z takto vykonaného dokazovania, a to, na jednej strane z výpovede žalobkyne a svedeckej výpovede jej syna Y.W. I. a na druhej strane zo svedeckej výpovede X. I., manželky predávajúceho U. I. a zo svedeckej výpovede X. V., sestry žalovanej a zároveň z listinných dôkazov, čestného prehlásenia zo dňa 15. 04. 2019 a výzvy zo dňa 05. 06. 2017. Žalobkyňa a jej syn sa vyjadrovali v konaní k zdravotnému stavu podielového spoluvlastníka L. I., ktorý mal problémy s chôdzou a doma nezostával sám, ale vždy bola s ním len manželka alebo syn, ale žalobkyňa nepredložila taký dôkaz, na základe ktorého by bolo jednoznačne preukázané, že zdravotný stav L. I. už nedovoľoval, aby tento sa stretol s U.C. I. dňa 05. 06. 2017 pri bránke a prečítal si výzvu, na základe ktorej ho U. I. vyzval, aby si uplatnil svoje predkupné právo. Žalobkyňa v konaní predložila len listinný dôkaz, a to doklad o dochádzke Y.W. I., z ktorého vyplýva, že 05. 06. 2017 mal voľno. Na základe tohto dôkazu ale nevyplýva tá skutočnosť, že v uvedený deň nedošlo k stretnutiu medzi U. I.Č. a L. I. tak, ako to vyplynulo zo svedeckých výpovedí a čestného prehlásenia. Na druhej strane svedkyne X. I.E. a X. V. veľmi podrobne sa vyjadrovali k uvedenému stretnutiu medzi predávajúcim U. I. a podielovým spoluvlastníkom L. I. a tieto aj podpísali čestné prehlásenie zo dňa 15. 04. 2019, kde taktiež opisujú skutkový dej. Na základe zhodnotenia výsledkov dokazovania s prihliadnutím na dôkazné bremeno súd teda dospel k takému záveru, že žalovaní 1/, 2/ uniesli dôkazné bremeno a preukázali v konaní to, že ich právny predchodca L. I. postupoval v súlade s § 140 a § 602 a nasledujúce OZ a ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel na predaj podielovému spoluvlastníkovi L. I., a to pred uzavretím kúpnej zmluvy V 1625/2017, ktorou previedol svoj spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela EKN 750/3, zapísaná na LV č. XXXX na žalovaných 1/, 2/.

1.5. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Žalovaní v konaní vzniesli námietku premlčania a uvádzali, že vklad zmluvy V 1625/2017 bol povolený podľa rozhodnutia Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor dňa 04. 10. 2017 a tak v deň nasledujúci 05. 10. 2017 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula po troch rokoch 05. 10. 2020 a žalobkyňa doručila zmenu žaloby až dňa 18. 06. 2021 po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Súd dospel k takému záveru, že tu nedošlo k premlčaniu práva, vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba, v ktorej bola správne označená parcela, ktorá je predmetom konania ako nehnuteľnosť registra E, parcelné číslo 750/3, orná pôda o výmere 325 m², zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. C. bola doručená súdu dňa 06. 05. 2019, a aj keď v žalobnom návrhu nie je uvedená kúpna cena, ktorú žalobkyňa doplnila až po oboznámení sa s kúpnu zmluvou V 1625/2017, tak aj takýto žalobný návrh súd považoval za riadne uplatnený nárok žalobkyne, ktorý si uplatnila titulom porušenia predkupného práva a tak tento bol uplatnený ešte v 3 - ročnej premlčacej dobe a k premlčaniu práva nedošlo.

1.6. Žalobkyňa v konaní namietala, že v zmysle § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania súd nemá vykonať dôkazy, a to oboznámenie listiny, čestného prehlásenia zo dňa 15. 04. 2019 a výzvy zo dňa 05. 06. 2017 a dokazovanie svedeckými výpoveďami X. I. a X. V. Žalobkyňa konštatovala, že aj keď pôvodná žaloba, doručená súdu 27. 11. 2018 sa omylom týkala iného pozemku parcely registra E, parcelné číslo 736/3, orná pôda o výmere 1.188 m², zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. C., tak z pripojených dokladov bolo zrejmé, že tu došlo len k chybe v písaní a v skutočnosti sa žaloba týka pozemku parcela registra E, parcelné číslo 750/3, zapísaný na LV č. XXXX. Zároveň už v podaní 06. 05. 2019 žalobca opravil žalobu a uviedol, že pri písaní došlo ku chybnému označeniu parcely a správne označil parcelu v žalobnom návrhu. Na základe tohto žalovaní 1/, 2/ najneskôr po doručení podania zo dňa 06. 05. 2019 mali uplatniť prostriedky procesnej obrany včas, a keďže tieto si uplatnili až na pojednávaní 14. 10. 2021, tak s prihliadnutím na zásadu sudcovskej koncentrácie konania na tieto súd nemá prihliadať. Súd vychádzal z toho, že pokiaľ ide o ustanovenie § 153 ods. 2 CSP, tak na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. V danom prípade podanie žalobcu zo dňa 06. 05. 2019 súd považoval za zmenu žaloby vzhľadom na úplne iné označenie pozemku, ktorý je predmetom konania a o tejto zmene bolo

rozhodnuté až podľa uznesenia OS Žilina č. k. 27C/88/2018-123 zo dňa 20. 07. 2021 a tak až po doručení tohto uznesenia, ktoré prevzal právny zástupca žalovaných dňa 22. 07. 2021 bol ustálený predmet konania. Po doručení uznesenia bolo len vo veci vytýčené pojednávanie na deň 14. 10. 2021 a pri tomto prvom úkone na pojednávaní žalovaní 1/, 2/ si uplatnili prostriedky procesnej obrany tak, ako tieto sú uvedené v § 149 CSP a uviedli skutkové tvrdenia a navrhli dokazovanie. Súd z uvedeného vychádzal a dospel k takému záveru, že v danom prípade žalovaní 1/, 2/ si uplatnili prostriedky včas a tak v konaní sa prihliadalo aj na dokazovanie, ktoré bolo vykonané na návrh žalovaných 1/, 2/.

1.7. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže v konaní nebolo preukázané porušenie predkupného práva právneho predchodcu žalobkyne L. I.E. ako spoluvlastníka podielu 1 pozemku EKN 750/3, orná pôda o výmere 325 m², zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. C. a zároveň bolo preukázané, že podielový spoluvlastník tohto pozemku U. I.E. riadne ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel na predaj L. I. a tento si neuplatnil svoje predkupné právo k pozemku a tak žalobkyni nevzniklo ani právo domáhať sa od žalovaných 1/, 2/ ako nadobúdateľov pozemku, aby jej spoluvlastnícky podiel 1 ponúkli na predaj, a tak súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

1.8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

1.9. Žalovaní 1/, 2/ mali vo veci plný úspech, keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol a tak žalovaným 1/, 2/ proti žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 30. apríla 2024 sp. zn. 6Co/83/2022 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 27C/88/2018-166 zo dňa 3. februára 2022 potvrdzuje (výrok I.). Žalovaným 1/ a 2/ priznáva proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobkyne bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP - súd prvej inštancie rozhodol v jej neprospech, keďže žalobu zamietol a žalovaným priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 a § 357 písm. m) CSP], preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

2.2. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobkyne, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

2.3. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie vo veci nevykonala dokazovanie, ktoré navrhovala a ktoré bezpochyby bolo potrebné k náležitému zisteniu skutkového stavu. Túto svoju námietku žalobkyňa konkretizovala tak, že vo vyjadrení zo dňa 29. 10. 2021 spochybnila pravosť dátumu vytvorenia výzvy na uplatnenie predkupného práva (dňa 05. 06. 2017). Prítom žiadala o nariadenie znaleckého dokazovania, ktoré by určilo čas vyhotovenia predmetnej listiny. Súd prvej inštancie sa týmto jej návrhom nezaoberal a ani nezdôvodnil, prečo listinu nepovažuje za spornú, a to a napriek tomu, že jej pravosť žalobkyňa namietala. Žalobkyňa opakovane trvala na tom, že listina bola vytvorená účelovo, t. j. len za účelom tohto konania, a teda reálne výzva nebola právnomu predchodcovi žalobkyne doručovaná. Pokiaľ ide o túto odvolaciu námietku [§ 365 ods. 1 písm. e) CSP], odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa v zastúpení splnomocneným advokátom vo vyjadrení zo dňa 29. 10. 2021 žiadala žalovaných 1/ a 2/, aby predložili znalecký posudok, ktorého predmetom by bolo skúmanie času vytvorenia výzvy na uplatnenie predkupného práva údajne zo dňa 05. 06. 2017, keďže žalovaní disponujú originálom tejto listiny. Pokiaľ žalobkyňa mienila spochybniť pravdivosť, či pravosť predmetnej listiny dôkazom, mala povinnosť takýto dôkaz súdu prvej inštancie predložiť (§ 209 CSP), resp. navrhnúť, aby súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie podľa ust. § 207 CSP a za týmto účelom uložil žalovaným podľa ust. § 189 CSP povinnosť predložiť spornú listinu. Takýto dôkazný

návrh žalobkyňa však nevzniesla. Žalobkyňa tak adresovala protistrane žiadosť o predloženie dôkazu, ktorí žalovaní v spore nepredložili. Súd nemá možnosť, aby strane ukladal povinnosť produkovať súkromný znalecký posudok (§ 209 CSP) a nejde ani o uloženie edičnej povinnosti strane v zmysle ust. § 189 CSP, keďže by strana musela už takýmto znaleckým posudkom disponovať. Následne na záver pojednávania dňa 03. 02. 2022, ako to vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, ako aj zo zvukového záznamu o tomto procesnom úkone (§ 98 CSP), na otázku zákonnej sudkyne ohľadom ďalších návrhov na dokazovanie žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného zástupcu uviedla, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá. Žalobkyňa tak pred vyhlásením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevzniesla požiadavku na nariadenie znaleckého dokazovania, a preto súd prvej inštancie procesne nepochybil, ak takýto dôkaz nevykonával. Súd v civilnom sporovom konaní zásadne vykonáva dokazovanie na návrh strany (§ 185 ods. 2 veta za bodkočiarkou CSP), pričom bez návrhu môže vykonať len v prípadoch podľa ust. § 185 ods. 2 a 3 CSP. O takýto prípad dokazovania však zjavne nešlo. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd túto odvoláciu námietku žalobkyne podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP za neopodstatnenú.

2.4. V ďalšom žalobkyňa v odvolaní spochybňovala záver súdu prvej inštancie o splnení ponukovej povinnosti U. I., práve spornou výzvou na uplatnenie predkupného práva datovanou dňa 05. 06. 2017, tým, že naopak nesplnenie tejto povinnosti potvrdili aj rozporné výpovede svedkýň X. I. a X. V. V tomto kontexte žalobkyňa poukazovala na rozdielne výpovede týchto svedkýň ohľadom podpisovania čestného prehlásenia datovaného dňa 15. 04. 2019. Zároveň svedkyňa X. V. sa podľa hodnotenia jej výpovede žalobkyňou mala úplne zmätočne vyjadrovať aj ohľadom doručovania výzvy na uplatnenie predkupného práva L. I.. Výpovede týchto svedkýň potom dávala žalobkyňa do kontextu s jej výpoveďou ako strany sporu a výpoveďou svedka Y. I. o tom, že L. I. bol v inkriminovanom čase plne imobilný a odkázaný na 24-hodinovú starostlivosť a nebol tak schopný samostatne ísť ku bránke si prevziať spornú výzvu na uplatnenie predkupného práva.

2.5. V súvislosti s námietkou žalobkyne odvolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/2004 zo dňa 31. 08. 2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 50/2004 zo dňa 03. 03. 2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 3/1997 zo dňa 19. 03. 1997 a sp. zn. II. ÚS 251/2003 zo dňa 17. 12. 2003).

2.6. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie hodnotil dôkazy v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 CSP tak, ako to uviedol v odseku č. 35 odôvodnenia napadnutého rozsudku. S týmto hodnotením dôkazov sa stotožnil aj odvolací súd, pričom ho nepovažoval za popierajúce pravidlá formálnej logiky. Pokiaľ ide o opis udalostí dňa 05. 06. 2017, svedkyne X. I. a X. V. tieto opísali zhodne. Určité nepresnosti v ich výpovediach boli len ohľadom času podpisania ich čestného prehlásenia datovaného dňa 15. 04. 2019. Odvolací súd sa stotožnil aj s hodnotením súdu prvej inštancie, že nebolo v spore zo strany žalobkyne preukázané jej tvrdenie, že zdravotný stav L. I. mu neumožňoval prevziať si pri bránke spornú výzvu na uplatnenie predkupného práva. Žalobkyňa neprodukovala žiadny objektívny dôkaz o zdravotnom stave L. I. v dotknutom čase a že samotná skutočnosť, že Y. I. mal dňa 05. 06. 2017 pracovné voľno ešte nevylučovala stretnutie medzi L. I.K. a U. I., ako ho opísali svedkyne X. I.Á. a X. V.. Nebola tak dôvodná námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie sa nie dostatočne zaoberal zdravotným stavom L. I., ktorý mu podľa jej tvrdení neumožňoval prevziať spornú výzvu na uplatnenie predkupného práva. Odvolací súd tak dospel k záveru, že nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

2.7. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca (L. I.) v podanej žalobe zo dňa 27. 11. 2018 spornú nehnuteľnosť identifikoval ako parcelu registra „E“ č. 736/3 - orná pôda o výmere 1188 m², evidovanú na LV č. XXXX, k. ú. C., obec C., okres Kysucké Nové Mesto (viď prvý odsek čl. I žaloby, ako aj žalobný petit). Pokiaľ ide o kúpnu cenu túto pôvodný žalobca v žalobe vymedzil ako zodpovedajúcu kúpnej cene, ktorou žalovaní 1/ a 2/ podiel o veľkosti 1/2 k spornej nehnuteľnosti nadobudli od U. I. na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad povolil Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor dňa

04. 10. 2017 - 276/1, konanie č. V 1625/17. Potom ako sa žalovaní 1/ a 2/ vyjadrili k doručenej žalobe podaním zo dňa 16. 04. 2019, kedy namietali nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore s poukazom na to, že nie sú spoluvlastníkmi parcely registra „E“ č. 736/3 - orná pôda o výmere 1188 m², evidovanej na LV č. XXXX, k. ú. C., obec C., okres Kysucké Nové Mesto, pôvodný žalobca podaním zo dňa 06.

05. 2019 označeným ako zmena žaloby, s poukazom na to, že pri písaní žaloby došlo k chybnému označeniu spornej nehnuteľnosti upravil opis rozhodujúcich skutočností tak, že za spornú nehnuteľnosť označil parcelu registra „E“ č. 750/3 - orná pôda o výmere 325 m², evidovanú na LV č. XXXX, k. ú. C., obec C., okres Kysucké Nové Mesto a v nadväznosti na to aj žalobný petit. Následne po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 27C/88/2018-97 podľa ust. § 63 CSP zo dňa 07. 10. 2020 o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, teda so žalobkyňou, žalobkyňa podaním zo dňa 18. 06. 2021 upresnila v žalobnom petite výšku kúpnej ceny sumou 2.400 eur a pripojila aj kúpnu zmluvu, ktorá sa mala stať pevnou súčasťou navrhovaného rozsudku. Až po tomto súd prvej inštancie vydal uznesenie č. k. 27C/88/2018-123 zo dňa 20. 07. 2021, ktorým pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobkyne zo dňa 18. 06. 2021.

2.8. Odvolací súd tak konštatuje, že v danom prípade pôvodný žalobca žalobou zo dňa 27. 11. 2018 vymedzil predmet sporu nehnuteľnosťou evidovanou na LV č. XXXX, vedenom pre k. ú. C., obec C., okres Kysucké Nové Mesto, ako parcela registra „E“ č. 736/3 - orná pôda o výmere 1188 m². V zmysle ust. § 132 ods. 1 a 2 CSP potom nemala žiaden vplyv na takto vymedzený predmet sporu pôvodným žalobcom tvrdená skutočnosť, že pri spisovaní žaloby došlo k zrejmej nesprávosti. Jeho vyššie uvedené následné podania, ako aj podania žalobkyne potom súd prvej inštancie procesne správne posúdil ako zmenu žaloby, o ktorej pripustení rozhodol uznesením č. k. 27C/88/2018-123 zo dňa 20. 07. 2021. Preto odvolací súd nepovažoval odvoláciu námietku žalobkyne za opodstatnenú.

2.9. V kontexte s doposiaľ uvedeným potom nemôže obstať ani odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie pripustil vykonanie dôkazov predložených žalovanými 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 14. 10. 2021, keďže tieto dôkazy ako prostriedky procesnej obrany neboli zo strany žalovaných 1/ a 2/ predložené včas (§ 153 CSP) a že neodôvodnil, prečo na tieto prostriedky procesnej obrany uplatnené žalovanými 1/ a 2/ prihliadal. Možno totiž konštatovať, že žalovaní 1/ a 2/ potom, ako súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, tieto prostriedky procesnej obrany predložili pri prvom úkone, ktorý im v konaní patrilo (na pojednávaní, kde sa po prvýkrát vyjadril k súdom prvej inštancie pripustenej zmenenej žalobe). Odhliadnuc od uvedeného odvolací súd poukazuje na znenie ust. § 153 ods. 2 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, podľa ktorého na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Z dikcie citovaného ustanovenia nemožno vyvodiť povinnosť súdu neprihliadať na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila včas. Ide len o možnosť súdu koncentrovať konanie. Je na teda plne na úvahe súdu, či uplatní v konkrétnom prípade uvedené oprávnenie, alebo nie, o čom však nevydáva rozhodnutie. V prípade uplatnenia tohto oprávnenia, musí súd uviesť v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej, na ktoré prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany predložené stranami v zmysle ust. § 153 CSP neprihliadol a z akých dôvodov. Z ust. § 153 ods. 3 CSP a contrario možno vyvodiť, že súd nemá povinnosť udávať, prečo prihliadol na tie ktoré prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany predložené stranami, aj keď neboli uplatnené včas, alebo prečo tieto prostriedky považoval za uplatnené včas. Napriek tomu to súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol (odsek č. 38 odôvodnenia). V konečnom dôsledku je na rozhodnutí súdu, ktoré navrhnuté dôkazy vykoná, a ktoré nie (§ 185 CSP). V prípade, že navrhnutý dôkaz nevykoná, musí toto svoje rozhodnutie zdôvodniť v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej uviesť (§ 220 ods. 2 CSP). Procesný postup súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o ne/pripustenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany uplatnených stranami, tak nebol zaťažený vadou namietanou žalobkyňou a ani nezasiahol do jej procesných práv.

2.10. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie porušil jej práva aj niekoľkoročnou nečinnosťou, odvolací súd zdôrazňuje, že prieťahy v súdnom konaní nie sú dôvodom, ktorý by zakladal procesnú vadu konania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (k tomu napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/37/2003 a sp. zn. 3Cdo/139/2011, 3Cdo/140/2011, 3Cdo/141/2011).

2.11. Aj odvoláciu námietku žalobkyne, že súd prvej inštancie nesplnil svoju povinnosť podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, považoval odvolací súd za neopodstatnenú. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 14. 10.

2021 (str. 3 zápisnice o pojednávání) určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré považuje za nesporné, ako aj ktoré dôkazy vykoná (vrátane dôkazov predložených žalovanými 1/ a 2/ na tomto pojednávání). Súd prvej inštancie rovnako stranám uviedol, že predmetom sporu je otázka, či v danom prípade bolo postupované v súlade s ustanoveniami o predkupnom práve spoluvlastníka, a teda či spoluvlastnícky podiel bol ponúknutý spoluvlastníkom na kúpu. Neboli tak pravdivé tvrdenia žalobkyne uvedené v podanom odvolaní. Na margo doposiaľ uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že ak samosudca súdu prvej inštancie nedodrží ust. § 181 ods. 2 CSP, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva. Porušenie tohto ustanovenia teda žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod. (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/56/2020 zo dňa 28. 12. 2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/167/2012 zo dňa 28. 05. 2013). Nebola tak dôvodná odvolacia argumentácia žalobkyne, že ak by bol súd prvej inštancie postupoval podľa § 181 ods. 2 CSP, bola by mohla venovať náležitú zvýšenú pozornosť a potrebný priestor na pojednávání tým skutkovým, resp. právnym otázkam, ku ktorým zaujíma postoj v podanom odvolaní. Pretože súd prvej inštancie neuplatnil svoju procesnú povinnosť podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, zamerala svoju procesnú aktivitu na pojednávání k iným právne relevantným okruhom, čo malo bez väčších pochybností vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej. Nemala tak možnosť prispôsobiť realizáciu svojich procesných práv a vo zvýšenej miere reagovať na otázky, ktoré súd prvej inštancie pokladal za najvýznamnejšie a ktoré uviedol až v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyni (navyššie zastúpenej splnomocneným advokátom) muselo byť po úkonoch súdu prvej inštancie podľa ust. § 181 ods. 2 CSP zrejmé, že súd prvej inštancie za ťažiskovú skutkovú otázku pokladal tú skutočnosť, či došlo zo strany U. I. vo vzťahu k L. I. k doručeniu spornej výzvy na uplatnenie predkupného práva zo dňa 05. 06. 2017 a v nadväznosti na zodpovedanie tejto skutkovej otázky bude posudzovať, či došlo zo strany U.Y. I. vo vzťahu k L. I. k účinnému splneniu ponukovej povinnosti podielového spoluvlastníka prevádzajúceho svoj spoluvlastnícky podiel k veci (§ 140 OZ). Odpovede na uvedené otázky boli určujúcimi pre rozhodnutie súdu prvej inštancie v posudzovanej veci, čo nepochybne vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd tak ani v tomto prípade nemal za naplnené žalobkyňou tvrdené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP.

2.12. Žalobkyňa považovala napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, keďže jeho odôvodnenie neobsahovalo náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Súčasne považovala napadnutý rozsudok za arbitrárny, keďže sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal s jej argumentáciou. Ako už odvolací súd uviedol na inom mieste, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami. Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobkyne, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie, ako vyplýva z vyššie uvedeného, sa vysporiadal s argumentáciou žalobkyne, nespokojnosť žalobkyne s hodnotením dôkazov, ako aj argumentácie žalobkyne však nemôže zakladať vadu zmätočnosti napadnutého rozsudku. V danom prípade tak žalobkyňou namietaným spôsobom nedošlo k naplneniu odvolacieho dôvodu, či už podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) alebo písm. d) CSP.

2.13. Napokon, ak žalobkyňa v odvolaní identifikovala odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP, odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa tento odvolací dôvod nekonkretizovala a neidentifikovala akýkoľvek prípustný prostriedok procesného útoku a procesnej obrany, ktorý nebol v konaní na súde prvej inštancie uplatnený. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, žalobkyňa v odvolaní neobjasnila v čom malo spočívať nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Možno sa len domnievať, že toto vyvodzovala z ňou tvrdených nesprávnych (neúplných) skutkových zistení súdu prvej inštancie. Ako už bolo uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP, a v nadväznosti na to považoval právne posúdenie veci súdom prvej inštancie za správne.

2.14. Žalobkyňa k odvolaniu proti výroku II. o nároku na náhradu trov konania neuviedla žiadne odvolacie dôvody, a teda je zrejmé, že rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku napadla len ako výrok závislý od rozhodnutia v merite veci (výrok I.). Potom v nadväznosti na uvedené odvolací súd, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobkyne, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak vo výroku I., ako aj v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

2.15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní, a preto im tak vznikol proti v odvolacom konaní neúspešnej žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Preto odvolací súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Žalobca k podanej žalobe, v ktorej nedopatrením uviedol nesprávnu nehnuteľnosť označenú ako parc. reg. „E“ č. 736/3 v k. ú. C., pripojil aj prílohy, ktoré odkazovali na správnu nehnuteľnosť, a to parc. reg. „E“ č. 750/3 v k. ú. C..

Konkrétne bol k žalobe pripojený list vlastníctva č. XXXX v k. ú. C., ako aj predžalobná výzva zo dňa 09. 08. 2018, z ktorej bolo zrejmé a zreteľné, že sa žalobca domáhal nápravy práve vo vzťahu k nehnuteľnosti parc. reg. „E“ č. 750/3 v k. ú. C.. Správne bolo pri podaní žaloby uvedené aj číslo vkladového konania na príslušnom katastri nehnuteľností.

Žalobca si tejto zrejmej nesprávnosti v texte žaloby všimol a túto zrejmu nesprávnosť podaním zo dňa 06. 05. 2019 bezodkladne odstránil. V čase podania opravy žalobcovi ešte nebolo doručené ani vyjadrenie žalovaných k žalobe.

Je pravdou, že žalobca v petite rovnako nešpecifikoval kúpnu cenu, avšak táto skutočnosť bola objektívne odôvodnená nemožnosťou žalobcu získať kúpnu zmluvu, ktorú mu príslušný okresný úrad, katastrálny odbor odmietol poskytnúť. Žalobca sa tak v rámci súdnej ochrany obrátil na súd, aby z podstaty verejnej moci vyžiadal zmluvu práve on, pričom tento návrh podával súdu opakovane, a to práve z dôvodu možnosť ustáliť petit žaloby v časti výšky kúpnej ceny pri nahradení prejavu vôle. V dobe, keď bola zmluva zo strany príslušného katastra nehnuteľností poskytnutá a zaslaná súdu, žalobca bezodkladne výšku sumy - kúpnej ceny do petitu doplnil. Opätovne však nemožno ani toto doplnenie považovať za zmenu žaloby. Za nesprávny tak považujeme názor odvolacieho súdu, ktorý tvrdí, že „Jeho vyššie uvedené následné podania, ako aj podania žalobkyne potom súd prvej inštancie procesne správne posúdil ako zmenu žaloby, o ktorej pripustení rozhodol uznesením č. k. 27C/88/2018-123 zo dňa 20. 07. 2021.“

Skutočnosť, že nešlo o zmenu žaloby potvrdzuje aj fakt, že predmetné podanie zo dňa 06. 05. 2019 je vo svojej podstate stručné, neuvádza žiadne nové okolnosti a ani iný skutkový stav a totožne sa nijakým spôsobom nemení ani nárok žalobcu. Žalobca de facto v žalobe opravil a individualizoval správnu nehnuteľnosť, ktorá v prílohách pripojených k žalobe už v čase podania žaloby jednoznačne identifikovaná bola.

V danej veci je tak potrebné hovoriť o povinnosti súdu ex offio vyzvať podávateľa na odstránenie väd. Tento úkon súd prvej inštancie ale napriek jeho povinnosti neurobil.

Žalobca má za to, že z príloh podanej žaloby jednoznačne vyplýva, čoho sa žalobca domáhal a aká nehnuteľnosť bola predmetom žaloby, pričom vo vzťahu k nehnuteľnosti uvedenej v texte žaloby išlo o zrejmu nesprávnosť, ktorú žalobca bezodkladne po jej náleze odstránil podaním zo dňa 06. 05. 2019, pričom uvedené podanie nebolo zmenou žaloby tak, ako ju kvalifikoval súd prvej inštancie a tento záver potvrdil aj odvolací súd. Zároveň súd prvej inštancie opomenul postup podľa § 129 CSP a voči žalobcovi a jeho oprave postupoval výlučne formalisticky, nakoľko opravu označenia nehnuteľnosti iba v texte žaloby a nie v celom konaní, resp. vo všetkých podaniach a prílohách, nesprávne považoval za zmenu nároku a podstatných okolností. Súd prvej inštancie mal zároveň podanie zo dňa 06. 05. 2019 posúdiť podľa obsahu, a podľa tejto skutočnosti ustáliť záver o zmene žaloby.

3.2. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj vydanie uznesenia o zmene žaloby, ktoré bolo vydané viac ako dva roky (20. 7. 2021) po oprave chyby v texte žaloby (06. 05. 2019), súd prvej inštancie, a rovnako tento záver podporuje aj odvolací súd, prijal dôkazy žalovaných, ktoré predložili až na pojednávaní dňa 14. 10. 2021. Uvedený postup súd odôvodnil tým, že dôkazy boli včas predložené po vydaní uznesenia zo dňa 20. 7. 2021.

Konkrétne šlo o:

- čestné prehlásenie zo dňa 15. 04. 2019
- výzvu zo dňa 05. 06. 2017 a
- dokazovanie svedeckými výpoveďami X. I. a X. V..

Z povahy predložených dôkazov, ako aj z datovania listín, je zrejmé, že týmito listinami museli žalovaní disponovať už v časovom horizonte v rámci prvého vyjadrenia k žalobe. Napriek tomu však uvedené listiny počas písomného štádia konania nepredložili a tieto na súd predložili po viac ako dvoch rokoch od začatia konania na pojednávaní, a teda je zjavné, že tieto dôkazy nepredložili včas, hoci tak mohli bezpochyby urobiť už skôr. Nie je tak zrejmé, prečo žalovaní s predložením týchto dôkazov čakali až na pojednávanie v roku 2021. Žalovaní tak konali značne nehospodárne a boli splnené všetky predpoklady na to, aby súd na ich úkony neprihliadal s poukazom na §153 CSP. Počas konania zároveň žalovaní neprezentovali žiaden ospravedlniteľný dôvod, ktorý by odôvodňoval toto neskoré a nehospodárne konanie.

Námietka žalobcu spočívajúca v uplatnení sudcovskej koncentrácie konania neobstála pred súdom prvej inštancie, ako ani pred odvolacím súdom, a to práve s poukazom na vydané uznesenie o pripustení zmeny žaloby zo dňa 20. 7. 2021, pričom postup žalovaných bol považovaný za správny, nakoľko „Možno totiž konštatovať, že žalovaní 1/ a 2/ potom, ako súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, tieto prostriedky procesnej obrany predložili pri prvom úkone, ktorý im v konaní patrilo (na pojednávaní, kde sa po prvýkrát vyjadril k súdom prvej inštancie pripustenej zmenenej 13 6Co/83/2022 žalobe).“

Žalobca však zastáva záver, že uznesenie o zmene žaloby v tomto konaní nemalo byť vydané, a to z dôvodu, že opravou označenia nehnuteľnosti, ktorá bola zrejma z iných príloh, ako aj iných informácií a skutočností uvedených v texte žaloby (napríklad číslo vkladového konania, ktoré bolo správne uvedené už v podanej žalobe), nešlo o zmenu žaloby, ale o odstránenie zrejmej nesprávnosti v texte žaloby. Žalobca opravou textu žaloby nemenil prílohy, nemenil iný text žaloby a ani neuvádzal podstatnú zmenu skutočností alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe. Žalobca len opravil text žaloby v časti označenia nehnuteľnosti a následne po doručení kúpnej zmluvy zo strany súdu doplnil nešpecifikovanú kúpnu cenu, o ktorej pri podaní žaloby a formulácii petitu objektívne nemal žiadnu vedomosť.

V kontexte uvedeného máme za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu a jeho odôvodnenie je nesprávne a nemôže obstať. Vyššie uvedeným postupom bola žalobcovi odopretá spravodlivosť (denegatio iustitiae), nakoľko oba súdy nesprávne vyhodnotili opravu zrejmych nesprávností v texte žaloby a doplnenie chýbajúcej výšky kúpnej ceny ako zmenu žaloby podľa § 140 CSP. Žalobca má za to, že nie každá zmena je aj zmenou žaloby podľa § 140 CSP.

Podľa názoru žalobcu nesprávny postup súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, spočíval aj v tom, že súdy s prihliadnutím na povahu konkrétne predložených dôkazov žalovaných (najmä listinné dôkazy - čestné prehlásenie a výzva) a možnosť žalovaných predložiť uvedené dôkazy skôr, nemali v prípade týchto dôkazov aplikovať „nanovo“ sudcovskú koncentráciu konania po vydaní uznesenia o zmene žaloby zo dňa 20. 7. 2021.

3.3. Právna otázka:

V kontexte právneho aj skutkového stavu, ako aj s poukazom na dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b), žalobca touto cestou formuluje právnu otázku nasledovne:

1. „Je oprava zrejmej nesprávnosti v texte žaloby zmenou žaloby podľa § 140 CSP?“
2. „Je pri žalobe o nahradenie prejavu vôle doplnenie nešpecifikovanej výšky kúpnej ceny (po oboznámení sa s kúpnu zmluvou, doručenou a vyžiadanou zo strany konajúceho súdu) zmenou žaloby podľa § 140 CSP?“

3.4. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu žalobca žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/83/2022 zo dňa 30.

4. 2024, ako aj rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 27C/88/2018 zo dňa 03. 02. 2022 v zmysle ustanovenia § 449 ods. 1 a ods. 2 CSP, zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo, aby rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/83/2022 zo dňa 30. 4. 2024, ako aj rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 27C/88/2018 zo dňa 03. 02. 2022 v zmysle ustanovenia § 449 ods. 3 CSP zmenil, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaných na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rovnako si žalobca uplatňuje aj náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

4. Žalovaní 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedli, že na základe záveru súdu prvého a druhého stupňa majú za to, že dovolanie nie je dôvodné a navrhujú, aby dovolanie bolo podľa § 448 CSP zamietnuté a bola im priznaná náhrada trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolač dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolaateľka vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie

rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu podľa dovolateľky spočíva v tom, že nesprávne kvalifikoval podanie zo dňa 06. 05. 2019 ako zmenu žaloby, podľa jej názoru išlo o zrejmu nesprávnosť, ktorá bola odstránená predmetným podaním, nakoľko oprava označenej nehnuteľnosti iba v texte žaloby a nie v celom konaní, resp. vo všetkých podaniach a prílohách nemožno považovať za zmenu nároku a podstatných okolností.

12.1. Preskúmaním obsahu spisu dovolací súd dospel k záveru, že daná námietka dovolateľky je neopodstatnená, pretože v postupe odvolacieho súdu v spojení s postupom súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady, ktoré by boli spôsobilé ukrátiť dovolateľku na jej procesných právach a založiť tak prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

12.2. Súd prvej inštancie v bode 38 svojho rozhodnutia uviedol, že podanie žalobcu zo dňa 06. 05. 2019 považoval za zmenu žaloby vzhľadom na úplne iné označenie pozemku, ktorý je predmetom konania a o tejto zmene bolo rozhodnuté uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 20. 07. 2021 č. k. 27C/88/2018 - 123, a tak až po doručení tohto uznesenia, ktoré prevzal právny zástupca žalovaných dňa 22. 07. 2021 bol ustálený predmet konania.

12.3. Odvolací súd v bode 39 svojho rozhodnutia k námietke zmeny žaloby uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca (L. I.) v podanej žalobe zo dňa 27. 11. 2018 spornú nehnuteľnosť identifikoval ako parcelu registra „E“ č. 736/3 - orná pôda o výmere 1188 m², evidovanú na LV č. XXXX, k. ú. C., obec C., okres Kysucké Nové Mesto (viď prvý odsek čl. I žaloby, ako aj žalobný petit). Pokiaľ ide o kúpnu cenu túto pôvodný žalobca v žalobe vymedzil ako zodpovedajúcu kúpnej cene, ktorou žalovaní 1/ a 2/ podiel o veľkosti 1/2 k spornej nehnuteľnosti nadobudli od U. I. na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad povolil Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor dňa 04. 10. 2017 - 276/1, konanie č. V 1625/17. Potom ako sa žalovaní 1/ a 2/ vyjadrili k doručenej žalobe podaním zo dňa 16. 04. 2019, kedy namietali nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore s poukazom na to, že nie sú spoluvlastníkmi parcely registra „E“ č. 736/3 - orná pôda o výmere 1188 m², evidovanej na LV č. XXXX, k. ú. C., obec C., okres Kysucké Nové Mesto, pôvodný žalobca podaním zo dňa 06. 05. 2019 označeným ako zmena žaloby, s poukazom na to, že pri písaní žaloby došlo k chybnému označeniu spornej nehnuteľnosti upravil opis rozhodujúcich skutočností tak, že za spornú nehnuteľnosť označil parcelu registra „E“ č. 750/3 - orná pôda o výmere 325 m², evidovanú na LV č. XXXX, k. ú. C., obec C., okres Kysucké Nové Mesto a v nadväznosti na to aj žalobný petit. Následne po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 27C/88/2018-97 podľa ust. § 63 CSP zo dňa 07. 10. 2020 o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, teda so žalobkyňou, žalobkyňa podaním zo dňa 18. 06. 2021 upresnila v žalobnom petite výšku kúpnej ceny sumou 2.400 eur a pripojila aj kúpnu zmluvu, ktorá sa mala stať pevnou súčasťou navrhovaného rozsudku. Až po tomto súd prvej inštancie vydal uznesenie č. k. 27C/88/2018-123 zo dňa 20. 07. 2021, ktorým pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobkyne zo dňa 18. 06. 2021.

12.4. Z uvedeného vyplýva, že postupom súdov nižších inštancií pri rozhodovaní o zmene žaloby nedošlo k žiadnym vadám, ktoré by boli spôsobilé ukrátiť dovolateľku na jej procesných právach a založiť tak prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

13. Dovolaťka ďalej namietala nesprávny postup súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, ktorý spočíval v tom, že súdy s prihliadnutím na povahu konkrétne predložených dôkazov žalovaných (najmä listinné dôkazy - čestné prehlásenie a výzva) a možnosť žalovaných predložiť uvedené dôkazy skôr, nemali v prípade týchto dôkazov aplikovať „nanovo“ sudcovskú koncentráciu konania po vydaní uznesenia o zmene žaloby zo dňa 20. 07. 2021.

13.1. Súd prvej inštancie k otázke sudcovskej koncentrácie v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 38 uviedol, že po doručení uznesenia o zmene žaloby, bolo vo veci vytýčené pojednávanie na deň 14. 10. 2021 a pri tomto prvom úkone na pojednávaní žalovaní 1/, 2/ si uplatnili prostriedky procesnej obrany tak, ako tieto sú uvedené v § 149 CSP a uviedli skutkové tvrdenia a navrhli dokazovanie. V danom prípade žalovaní 1/, 2/ si uplatnili prostriedky včas, a tak v konaní sa prihliadalo aj na dokazovanie, ktoré bolo vykonané na návrh žalovaných 1/ a 2/.

13.2. Odvolací súd k predmetnej námietke dovolateľky ohľadne porušenia sudcovskej koncentrácie v bode 41 svojho rozhodnutia uviedol, že v kontexte s doposiaľ uvedeným potom nemôže obstať ani odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie pripustil vykonanie dôkazov predložených žalovanými 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 14. 10. 2021, keďže tieto dôkazy ako prostriedky procesnej obrany neboli zo strany žalovaných 1/ a 2/ predložené včas (§ 153 CSP) a že neodôvodnil, prečo na tieto prostriedky procesnej obrany uplatnené žalovanými 1/ a 2/ prihliadal. Možno totiž konštatovať, že žalovaní 1/ a 2/ potom, ako súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, tieto prostriedky procesnej obrany predložili pri prvom úkone, ktorý im v konaní patrilo (na pojednávaní, kde sa po prvýkrát vyjadril k súdom prvej inštancie pripustenej zmenenej žalobe). Odhliadnuc od uvedeného odvolací súd poukazuje na znenie ust. § 153 ods. 2 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, podľa ktorého na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Z dikcie citovaného ustanovenia nemožno vyvodiť povinnosť súdu neprihliadať na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila včas. Ide len o možnosť súdu koncentrovať konanie. Je na teda plne na úvahe súdu, či uplatní v konkrétnom prípade uvedené oprávnenie, alebo nie, o čom však nevydáva rozhodnutie. V prípade uplatnenia tohto oprávnenia, musí súd uviesť v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej, na ktoré prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany predložené stranami v zmysle ust. § 153 CSP neprihliadol a z akých dôvodov. Z ust. § 153 ods. 3 CSP a contrario možno vyvodiť, že súd nemá povinnosť udávať, prečo prihliadol na tie ktoré prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany predložené stranami, aj keď neboli uplatnené včas, alebo prečo tieto prostriedky považoval za uplatnené včas. Napriek tomu to súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol (odsek č. 38 odôvodnenia). V konečnom dôsledku je na rozhodnutí súdu, ktoré navrhnuté dôkazy vykoná, a ktoré nie (§ 185 CSP). V prípade, že navrhnutý dôkaz nevykoná, musí toto svoje rozhodnutie zdôvodniť v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej uviesť (§ 220 ods. 2 CSP). Procesný postup súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o ne/pripustenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany uplatnených stranami, tak nebol zaťažený vadou namietanou žalobkyňou a ani nezasiahol do jej procesných práv.

13.3. Preskúmaním obsahu spisu dovolací súd dospel k záveru, že daná námietka dovolateľky je neopodstatnená, pretože v postupe odvolacieho súdu v spojení s postupom súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady, ktoré by boli spôsobilé ukrátiť dovolateľku na jej procesných právach a založiť tak prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

14. Keďže konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolateľkou namietanou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP, dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného odvolacieho dôvodu - nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

15. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

17. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP.

18. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

19. Vo vzťahoch k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolací súd uvádza, že toto ustanovenie dopadá len na takú právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil, t. j. vysvetlil jej podstatu a uviedol súvisiace právne úvahy spolu s dôvodmi, pre ktoré zvolil právne riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie a zároveň, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

20. Pri skúmaní procesnej prípustnosti dovolania a náležitého vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľkou nastolená právna otázka uvedené kritérium nespĺňa a jej formulácia opomína základné závery rozhodujúce pre právne úvahy odvolacieho (i prvoinštančného) súdu. Pre záver o tom, že ide o právnu otázku, kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor sporovej strany, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP.

21. Dovolaťka nastolila v dovolaní dve právne otázky, od vyriešenia ktorých podľa jej názoru záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci, ktoré v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte neboli vyriešené. Namietala „Je oprava zrejmej nesprávnosti v texte žaloby zmenou žaloby podľa § 140 CSP?“ A druhú otázku „Je pri žalobe o nahradenie prejavu vôle doplnenie nešpecifikovanej výšky kúpnej ceny (po oboznámení sa s kúpnu zmluvou doručenou a vyžiadanou zo strany konajúceho súdu) zmenou žaloby podľa § 140 CSP?“. Dovolaťka síce zrozumiteľným spôsobom uviedla v dovolaní konkrétne právne otázky, avšak dovolací súd má za to, že takto položené otázky odvolací súd neriešil a zároveň na ich vyriešení rozhodnutie odvolacieho súdu nespočívalo, t. j. vo vzťahu k posudzovanej veci ich tak nemožno považovať za rozhodujúce. Dovolaťkou nastolené otázky majú v danom prípade iba právno - teoretickú povahu a ich zodpovedanie dovolacím súdom by neviedlo k zrušeniu alebo k zmene dovolaním napadnutého rozhodnutia. Cieľom konania pred dovolacím súdom je poskytnúť dotknutej strane reálnu ochranu jej práv a nie riešiť teoretické či hypotetické otázky. Dovolací súd preto uzatvára, že predložená dovolacia argumentácia nepredstavuje vymedzenie relevantnej právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP. Uplatnený dovolací dôvod tak nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

22. Dovolací súd konštatuje, že dovolanie je v časti namietajúcej vadu zmätočnosti konania podľa § 420 písm. f) CSP prípustné, ale nie je dôvodné a v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je prípustné. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie ako celok zamietol (§ 448 CSP).

23. Žalovaní 1/, 2/ boli v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešní (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol im

nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.